

Bài Học 5

* 26 Tháng 4 – 2 Tháng 5

Đấng Christ Và Ngày Sa-Bát



Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Sáng thế Ký 2:1-3; Hê-bơ-rơ 1:1-3; Công vụ 13:14; Mác 2:23-28; Giăng 5:1-9; Ê-sai 65:17.*

Câu Gốc: “Vì loài người mà lập ngày Sa-bát, chớ chẳng phải vì ngày Sa-bát mà dựng nên loài người. Vậy thì Con người cũng làm chủ ngày Sa-bát” (Mác 2:27, 28).

Nhiều giáo hội Cơ Đốc giữ ngày Chủ nhật làm ngày “nghỉ ngơi” và thờ phượng. (Nhưng hầu hết những người giữ ngày Chủ nhật thật sự không nghỉ trong ngày Chủ nhật.) “Sự giữ” ngày Chủ nhật rất phổ thông trong số Cơ Đốc nhân ngày nay nên nhiều người tin rằng đó là ngày “Sa-bát Cơ Đốc” thật.

Điều này không phải luôn luôn như vậy. Như là sự phát triển tự nhiên của đức tin Do Thái, Cơ Đốc giáo lúc đầu không bỏ tất cả biểu hiệu tôn giáo của tổ phụ mình, ngay cả ngày thứ bảy Sa-bát. Trong một thời gian, bản Kinh Thánh duy nhất mà Cơ Đốc nhân đầu tiên có để hướng dẫn họ là Cựu Ước. Vì thế, không có gì ngạc nhiên, khi không có một ngày thờ phượng nào khác ngoài ngày thứ Bảy hay Sa-bát được giới thiệu vào Cơ Đốc giáo cho tới hơn một trăm năm sau khi Đấng Christ về trời. Thêm nữa, cho tới thế kỷ thứ tư, với luật của Hoàng đế Constantine, ngày Chủ nhật trở nên là ngày được chấp nhận để thờ phượng của giáo hội đang chiếm ưu thế. Thật không may, ngay cả sau phong trào Cải cách vào thế kỷ 14 và 15, hầu hết Cơ Đốc giáo đã giữ ngày Chủ nhật trong khi Kinh Thánh tiếp tục dạy ngày thứ bảy vẫn là ngày Sa-bát thật.

Tuần này, chúng ta sẽ nghiên cứu về Đấng Christ và ngày Sa-bát.

Ngày Sa-Bát Do Thái

Nhiều người nói về ngày thứ bảy là “ngày Sa-bát Do Thái.” Nhưng Kinh Thánh cho thấy ngày Sa-bát đến trước người Do Thái nhiều trăm năm. Nguồn gốc của ngày Sa-bát bắt đầu từ khi Tạo thế. Sáng thế Ký 2:1-3 cho thấy sau khi Đức Chúa Trời hoàn tất công việc tạo nên thế gian trong sáu ngày, thì ngày thứ bảy Ngài nghỉ. Sau đó, Ngài “ban phước cho ngày thứ bảy, đặt là ngày thánh.” Điều này bày tỏ rõ ràng địa vị cao của ngày Sa-bát trong chương trình sáng tạo. Thêm vào sự ban phước, ngày Sa-bát cũng được “đặt là ngày thánh.” Nói cách khác, Đức Chúa Trời thêm những điều tốt cho thời gian kỷ niệm này.

So sánh hai điều răn về ngày Sa-bát trong Xuất Ê-díp-tô Ký 20:8-11 và Phục truyền 5:12-15. Những câu này có thể được dùng thế nào để hỗ trợ lý thuyết ngày thứ bảy Sa-bát không phải chỉ cho dân Do Thái?

Sự khác biệt quan trọng nhất giữa hai điều răn là lý do để giữ ngày Sa-bát. Xuất Ê-díp-tô Ký chỉ về Sáng thế Ký 2:3 vì sự kiện là Đức Chúa Trời vừa “ban phước” vừa “đặt là ngày thánh” ngày Sa-bát. Nhưng Phục truyền 5:15 nói về sự tự do của Y-sơ-ra-ên khỏi ách nô lệ của Ê-díp-tô là lý do để giữ ngày Sa-bát. Từ câu trong Phục truyền, nhiều người tin rằng ngày Sa-bát chỉ cho người Do Thái. Nhưng lý luận này hoàn toàn bỏ qua sự kiện là câu trong Xuất Ê-díp-tô Ký nói về sự Tạo thế, khi Đức Chúa Trời thiết lập ngày Sa-bát cho tất cả mọi người.

Chúng ta biết Phục truyền 5:15 nói về sự giải phóng khỏi Ê-díp-tô. Điều này cũng là biểu hiệu cho sự cứu rỗi chúng ta có trong Đấng Christ. Vì thế, ngày Sa-bát là biểu hiệu của sự Sáng tạo và sự Cứu rỗi. Hai chủ đề này liên kết với nhau trong Kinh Thánh (Hê-bơ-rơ 1:1-3; Cô-lô-se 1:13-20; Giăng 1:1-14). Vì Đức Chúa Giê-su là Đấng Tạo Hóa của chúng ta, Ngài cũng là Đấng Cứu chuộc. Và ngày thứ bảy Sa-bát là biểu hiệu cho cả hai công việc của Ngài.

Bất cứ ai cũng có thể tuyên bố là an nghỉ trong Đấng Christ. Trong kinh nghiệm của bạn, sự giữ ngày thứ bảy Sa-bát giúp bạn tìm được sự an nghỉ đó thế nào?

Thời Gian Để Nghỉ Ngơi Và Thờ Phượng

Theo Cô-lô-se 1:16 và Hê-bơ-rơ 1:2. Đấng Christ trực tiếp tham gia trong việc tạo nên trái đất trước khi Ngài giáng thế. Những câu này nói tất cả tạo vật được dựng nên *trong* Ngài. Phao-lô giải nghĩa thêm là Đấng Christ có phần trong việc tạo nên vật “không thấy được” (Cô-lô-se 1:16, 17). Những vật này, lẽ dĩ nhiên, gồm có ngày Sa-bát. Đấng Christ là trung tâm của sự Sáng tạo. Khi Ngài mặc lấy thân thể con người, Ngài tự bỏ mình để làm theo mạng lệnh của Cha Ngài (Giăng 15:10). Như những bài học trước đã nói, Đức Chúa Giê-su không chấp nhận một số truyền thống. Vì thế, Ngài dùng mọi cơ hội để sửa đổi những hành động tôn giáo không làm theo ý Đức Chúa Trời. Nếu Đức Chúa Giê-su dự định bỏ điều răn ngày Sa-bát, Ngài có rất nhiều cơ hội để làm điều đó.

Hầu hết các câu về ngày Sa-bát trong Cựu Ước nói về ngày Sa-bát là ngày yên nghỉ. Sự hiểu biết về “yên nghỉ” trong nhiều ngôn ngữ hiện đại có thể khiến một số người tin rằng ngày Sa-bát nên dùng để ngủ và thư giãn. Chắc chắn chúng ta có thể vui hưởng những hoạt động này trong ngày Sa-bát. Nhưng ý nghĩa thật của sự yên nghỉ là “dừng lại” hay “tạm dừng.” Ngày Sa-bát là thời gian chúng ta có thể nghỉ công việc thường làm trong sáu ngày và dùng thời gian đặc biệt này với Đức Chúa Trời, Đấng Tạo Hóa.

Trong thời của Đấng Christ, người Do Thái thờ phượng hằng tuần vào ngày Sa-bát (Lu-ca 4:16). Những người sống ở Giê-ru-sa-lem tham dự các buổi cầu nguyện đặc biệt tại đền thờ, nơi mà nghi lễ “thờ phượng” khác với những ngày thường trong tuần. Các người Do Thái sống ở những nơi khác của thế giới có nhà hội như là một nơi để nhóm họp và thờ phượng.

Những câu sau đây nói gì về sự giữ ngày Sa-bát trong số các Cơ Đốc nhân đầu tiên? Điều này nói gì với chúng ta về việc những người tuyên bố ngày Sa-bát được thay đổi qua ngày Chủ nhật để tôn vinh sự Sống lại? Công vụ 13:14, 42, 44; Công vụ 16:13; 17:2; 18:4; Hê-bơ-rơ 4:9.

Có gốc rễ Do Thái, điều tự nhiên cho các Cơ Đốc nhân đầu tiên là thờ phượng vào ngày thứ bảy của tuần lễ như lời truyền dạy trong Cựu Ước. Gần 20 năm sau khi Đức Chúa Giê-su về trời, “thói quen” của Phao-lô vẫn là đến nhà hội vào ngày Sa-bát (Công vụ 17:2). Vậy, không có bằng chứng nào từ Kinh Thánh là các Cơ Đốc nhân đầu tiên giữ ngày Chủ nhật thay vì ngày thứ Bảy Sa-bát.

Thời Gian Để Vui Thích

Nhiều người tuyên bố giữ ngày Sa-bát nhưng không hiểu giữ ngày đó nghĩa là gì. Như một số người Pha-ri-si trong thời Đức Chúa Giê-su, ngày nay người ta cũng giam giữ ngày Sa-bát đằng sau những luật lệ chặt chẽ. Còn một số người coi ngày đó giống những ngày khác. Ngày Sa-bát phải là ngày vui thích, chứ không phải là một gánh nặng. Nhưng vẫn là một ngày phải giữ làm ngày thánh.

Trong thời gian Đức Chúa Giê-su ở dưới đất, một số các nhà lãnh đạo tôn giáo đặt thêm 39 điều răn cho ngày Sa-bát. Họ lý luận nếu người ta có thể giữ 39 luật này, thì ngày Sa-bát sẽ được giữ hoàn hảo. Kết quả là những luật này làm ngày Sa-bát – với mục đích là ngày vui thích – trở nên một gánh nặng cho nhiều người.

Hãy đọc kỹ Mác 2:23-28. Tại sao các môn đồ bứt bông lúa mì? Câu này có nói Đức Chúa Giê-su cũng làm như các môn đồ không? Luật Kinh Thánh nào đã bị vi phạm, nếu có?

Đức Chúa Giê-su và các môn đồ đang đói đi ngang qua đồng lúa mì vào ngày Sa-bát. Các môn đồ giải quyết sự đói bụng của mình bằng cách bứt bông lúa mì. Cánh đồng không phải của họ, nhưng họ được phép làm vậy theo luật Môi-se (Phục truyền 23:25). Nhưng người Pha-ri-si giải nghĩa là họ đã phạm một luật khác của Môi-se là không cho phép cấy bừa và gặt hái trong ngày Sa-bát (Xuất Ê-díp-tô Ký 34:21). Dường như Đức Chúa Giê-su không ăn lúa mì, nhưng Ngài bênh vực hành động của các môn đồ. Đức Chúa Giê-su nhắc nhở người Pha-ri-si rằng ngày cả Đa-vít và các người theo ông đã ăn bánh “cấm” trong đền thờ khi họ đói.

Trong Mác 2:27, 28, Đức Chúa Giê-su phán ngày Sa-bát được tạo nên vì sự ích lợi của loài người. Nói cách khác, ngày Sa-bát không được tạo nên để *được* thờ phượng, nhưng là ban cơ hội để thờ phượng. Là món quà của Đức Chúa Trời cho *tất cả* nhân loại, ngày Sa-bát không có ý làm người ta đau khổ nhưng để ban cho sự yên nghỉ và tự do. Đó thật sự là cách để kinh nghiệm sự yên nghỉ và tự do của chúng ta trong Đấng Christ.

Có những việc nào bạn có thể làm trong ngày Sa-bát mà bạn không thể làm cách dễ dàng trong những ngày khác? Hãy suy nghĩ về câu này, và đem câu trả lời tới lớp học.

Thời Gian Để Chữa Lành

Khi tạo nên thế gian, Đức Chúa Trời tuyên bố là mọi sự đều “rất tốt lành” (Sáng thế Ký 1:31). Chắc chắn là mọi sự đều hoàn hảo. Nhưng khi tội lỗi vào thế gian, sự sáng tạo bị hư hoại bởi tội ác. Loài người được tạo nên theo hình ảnh của Đức Chúa Trời. Nhưng họ trở nên bệnh hoạn và chết. Chúng ta thường nói sự chết là một phần của sự sống. Nhưng sự chết thật sự không phải là một phần của sự sống. Sự chết không bao giờ là điều chúng ta phải kinh nghiệm. Nhờ lại chương trình nguyên thủy của Đức Chúa Trời khi tạo nên nhân loại, chúng ta không nên ngạc nhiên về những phép lạ chữa lành kỳ diệu nhất của Đức Chúa Giê-su trong ngày Sa-bát.

Hãy coi lại những chuyện tích về sự chữa lành trong ngày Sa-bát trong Mác 3:1-6; Lu-ca 13:10-17; Giăng 5:1-9; và Giăng 9:1-14. Các phép lạ này dạy những bài học nào về mục đích thật của ngày Sa-bát?

Mỗi phép lạ chữa lành trong ngày Sa-bát thì tuyệt vời và bày tỏ ý nghĩa thật của ngày Sa-bát. Trước khi Đức Chúa Giê-su chữa lành người bị teo tay (Mác 3:1-6), Ngài hỏi một câu mà câu trả lời thật rõ ràng, “Trong ngày Sa-bát, nên làm việc lành hay việc dữ, cứu người hay giết người?” (Mác 3:4). Nếu một người có cơ hội để làm giảm đau khổ trong ngày của sự tự do, tại sao không làm? Thật ra, phép lạ chữa lành người đàn bà bị công lưng cho thấy mục đích hùng hồn về việc chữa lành trong ngày Sa-bát (Lu-ca 13:10-17). Khi bị chỉ trích vì chữa bệnh, Đức Chúa Giê-su phán, “Con gái của Áp-ra-ham này, quỷ Sa-tan đã cầm buộc mười tám năm, há chẳng nên mở trói cho nó trong ngày Sa-bát sao?” (Lu-ca 13:16).

Chủ đề về sự tự do cũng thấy trong chuyện về sự chữa lành người đàn ông ở bên bờ ao Bê-tết-đa, bị đau liệt 38 năm (Giăng 5:1-9). Điều này cũng thấy trong việc chữa lành người mù từ lúc sinh ra (Giăng 9:1-14). Để trả lời sự lên án của người Pha-ri-si về việc phạm ngày Sa-bát, Đức Chúa Giê-su nhắc họ, “Cha ta làm việc cho đến bây giờ, ta đây cũng làm việc như vậy” (Giăng 5:17). Nếu Chúa không muốn việc chữa lành xảy ra, thì việc đó sẽ không xảy ra. Khi nói đến việc làm giảm sự đau khổ cho nhân loại, Đức Chúa Trời không bao giờ nghỉ.

Chúng ta học được gì từ lỗi lầm của các nhà lãnh đạo tôn giáo là những tư tưởng riêng có thể làm chúng ta không hiểu được các lẽ thật rõ ràng nhất?

Sự Sáng Tạo Mới

Ngày Sa-bát nhắc nhở chúng ta về quyền năng sáng tạo của Đức Chúa Trời và cũng cho thấy những lời hứa về sự chữa lành loài người. Mỗi lần một người được chữa lành trong ngày Sa-bát, lời hứa về sự phục hồi vĩnh viễn được lập lại. Bằng một cách đặc biệt, ngày Sa-bát đi ngược lại từ lịch sử xưa nhất của trái đất và kéo dài tới tương lai của chúng ta. Một lần nữa chúng ta có thể nói ngày Sa-bát chỉ về cả hai: sự Sáng tạo và sự Cứu chuộc.

Đức Chúa Trời đã tạo nên thế giới này một lần rồi. Vì cố tội lỗi, sự Sáng tạo của Ngài bị ô uế. Nhưng vết nhơ đó không tồn tại mãi mãi. Phần quan trọng của chương trình cứu rỗi là phục hồi – không phải chỉ trái đất. Nhưng quan trọng hơn, những người được tạo nên theo hình ảnh của Ngài sẽ được phục hồi theo hình ảnh đó và sẽ sống trên đất mới. Cũng một Đức Chúa Trời, Đấng đã tạo nên trái đất thứ nhất, sẽ làm trái đất mới lại. Và công việc của Ngài sẽ được ăn mừng mỗi ngày thứ bảy. Ngài cũng sẽ tái tạo trái đất. (Hãy nghĩ: nhớ lại sự tạo nên chúng ta quan trọng biết bao đến nỗi chúng ta được truyền làm công việc ghi nhớ này mỗi tuần một lần bằng một cách đặc biệt).

Xin đọc Ê-sai 65:17; Ê-sai 66:22; 2 Phi-e-rơ 3:9-13; Khải huyền 21:1; 2 Cô-rinh-tô 5:17; Ga-la-ti 6:15; và Khải huyền 21:5. Mỗi câu có sứ điệp nào có thể liên kết với ý nghĩa của ngày Sa-bát?

Ngày Sa-bát “tuyên bố rằng Ngài [Đức Chúa Giê-su] đã tạo nên mọi thứ trên trời và dưới đất. Tất cả đều do Ngài nâng đỡ. Ngài cũng là đầu hội thánh. Bởi quyền lực Ngài chúng ta được đem trở lại với Đức Chúa Trời. . . . Ngày Sa-bát là một dấu của quyền lực Đấng Christ để làm chúng ta nên thánh. Và ngày Sa-bát được ban cho những người Đấng Christ đã làm nên thánh. Là một dấu quyền lực thánh hóa của Ngài, ngày Sa-bát được ban cho những người qua Đấng Christ trở nên một phần của Y-sơ-ra-ên của Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 288, 289.

Có điều hữu ích nào bạn có thể làm để quyền lực của Đức Chúa Trời thánh hóa bạn? Bạn có những lựa chọn nào mỗi ngày để giúp hay làm chậm sự lớn lên của bạn trong Đấng Christ?

Thứ Sáu * 2 Tháng 5

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Ngay từ khi bắt đầu có cuộc thiện ác đấu tranh trên thiên đàng, Sa-tan đã cố gắng hết sức để lật đổ luật pháp của Đức Chúa Trời. Để thành công trong mục đích này, Sa-tan bắt đầu phản loạn chống lại Đấng Tạo Hóa. Bị đuổi ra khỏi thiên đàng, nó tiếp tục cuộc đấu tranh dưới đất. Để lừa gạt loài người và khiến họ vi phạm luật pháp Đức Chúa Trời là mục tiêu bướng bỉnh của nó. Dù Sa-tan thành công trong việc liệng đi toàn thể luật pháp hay hủy diệt một phần luật pháp, kết quả cũng giống nhau. Một người phạm một điều hay phạm tất cả luật pháp của Đức Chúa Trời bày tỏ rằng người đó chống lại luật pháp của Ngài. Ảnh hưởng và gương của người đó thuộc về phe có tội. Và người đó trở nên vi phạm cả luật pháp” (Gia-cơ 2:10).” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Great Controversy*, tr. 582.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Hãy coi câu của Ellen G. White bạn vừa đọc. Câu này giải nghĩa đầy đủ hơn về điều nói trong phần nhập đề của ba tháng này. Ngày Sa-bát và điều gì xảy ra cho ngày Sa-bát trong thế giới Cơ Đốc giúp chúng ta hiểu thế nào sự tấn công của Sa-tan chống lại luật pháp Đức Chúa Trời?
- 2 Trong những câu sau đây (Mác 3:2; Lu-ca 13:14; Giăng 5:18; Giăng 9:16), Đức Chúa Giê-su bị lên án là phạm ngày Sa-bát. Hãy ôn lại Xuất Ê-díp-tô Ký 20:8-11 và nghiên cứu Ngài bị lên án về gì. Bạn nói gì với những người tuyên bố các câu này cho bằng chứng Đức Chúa Giê-su phạm ngày Sa-bát?
- 3 Hãy ôn lại kinh nghiệm của bạn về ngày Sa-bát. Đối với bạn, ngày Sa-bát có phải là ngày yên nghỉ và tự do không? Hay là một ngày buồn rầu, nô lệ và căng thẳng? Làm thế nào bạn học để vui hưởng ngày Sa-bát, để làm ngày đó là một ngày vui thích? Hãy nhớ tiên tri Ê-sai nói, “Nếu người ngựa giữ chơn mình trong ngày Sa-bát, không làm vừa ý mình trong ngày thánh của ta; nếu người xưng ngày Sa-bát là ngày vui thích, coi ngày thánh của Đức Giê-hô-va là đáng kính; nếu người tôn trọng ngày đó, không đi đường riêng mình, không theo ý riêng mình, và không nói lời riêng mình” (Ê-sai 58:13).